

KARÁCSONYI VENDÉGLÁTÁS

Étkezés és vendégfogadás a Szentírásban

2021 karácsonyára készülünk. Más lesz, mint a megszokott, de talán ennek is üzenete van. Az étkezés és vendégfogadás az életünknek fontos része. A Szentírás ebben is sok mindenre tanít, a hit és befogadás szemszögéből biztosan. Porcelánok és menükártya nem lesz benne, és a sommeliert sem kell megkérdeznünk.

Az első étkezés (*Kivonulás könyve*, 12. fejezet) állva, sietve történt, gyorsan útra készen. Saru a lábon, bot a kézben. Bárányt ettek. Az engedelmesség az Úr iránt megmentette népét az egyiptomiak fogságából. Az Úr adta étel, a hitben elfogyasztott étel ereje ma is tanít bennünket. Az asztal akkor áldott, ha Isten is megáldja, és parancsait teljesítjük. Az étel az Úr hatalmát és erejét szolgálja. Később ehetnek majd mást, többet is. Ám most csak ezt. Mert az Úr ezt rendelte, örök emlékezettel. *Nem az étel volt a fontos, hanem az, hogy az Úr áthaladt Izrael fiai között.*

Kihívás ma is, hogy az Úr védelme, ereje átvonuljon az ünnepen közöttünk. Szabadítónkká legyen, ajándékozzon meg a szeretet szabadságával, irgalommal bennünket, hogy a bűneink és szolgaságunk húsos fazekát a hétköznapi küzdelmeiben se sírjuk vissza!

A második (*Teremtés könyve*, 18. fejezet) ismét *elégé puritán*. Hőség, sátor, homok, pár kecske és juh, egy idős férfi, és egy már elapadt, kíváncsi nő. Ők vendégeket fogadnak. Udvariasan, eléjük sietve, meghajolva és kínálva őket, hisz ételért jöttek. Megtiszteltetésnek veszik a három idegen látogatását és kínálását. A nő hallgat, majd jókat nevet. Ételt, szeretetet adnak a látogatóknak, és ők is nagy ajándékot kapnak. Hihetetlen. Emberileg. A szeretetvendégség csodákra képes. Jön felénk is az ÜNNEP. Hallgatózunk, figyelve másokra. Nevessünk, hogy a szeretetnek hatalma és ereje van, és meglátjuk a csodát, amikor másokat kínálunk meg, másokkal ülünk egy asztalhoz. Aki a Mindenhatót is asztalához ülteti, hallgat, és talán karácsonykor is értetlenül nevet, hol magán, hol az üzeneten, *csodát láthat ma is! Sőt egy év múlva is! Örömmel tölti el.*

A harmadik kicsit szomorkás, de nagyon bensőséges. Nem jutott asztal, de ágy sem. Tej is csak a pásztorok hoznak. Azt, aki maga a vendég, nem fogadja senki, sőt el is utasítják. Talán mert neki nem is kell szívünkön kívül semmi. Neki a zsíroskenyér is jól esik ott, ahol szeretik. Nagyon szerették. Bárány és jó bor nem illik hozzá — most még. S talán, ha értünk jött, nem is vendég, hanem itt van otthon. Asztal és ágy nélkül. Az Ő elege más, mint amit az ember adhat. *Maga akar ételle válni számunkra.*

Asztalunknál gondoljunk ma rá! Bevallom, Lábad óta minden karácsonyi asztalom alá rakok szalmát. Akkor is, ha nem volt lehetőségem a szentmisék miatt asztalhoz ülni SZENTESTE. Ám helyet készítettem neki. Szívemben is, asztal alatt is. Azt mondták arrafelé, ha készítek helyet, szalmát, odabújik mellénk, velünk marad, megáldja életünket, és áldottá teszi ünnepünket. Úgy is lett. Szeretném, ha az idén is úgy lenne Önökkel és velem is!

Átvonul az Isten, vendégként jön közénk, önmagát ajándékozza nekünk; fogadjuk be, és szép, áldott ünnepünk lesz!

Csorba Tamás plébános

HITET ÉBRESZTŐ ÉS ERŐSÍTŐ BETLEHEM

Történetek, hagyományok, szokások a betlehemmel kapcsolatban

A Judeában fekvő efratai Betlehem, a Kenyér városa, a zsidók előtt igen kedves település lett, mert itt született és élt a legnagyobb uralkodójuk, Dávid király. A világ számára akkor vált híressé, amikor az ősi város pusztájában, egy barlangistállóban megszületett a Messiás, a Megváltó, Jézus Krisztus.

A karácsonyi ünnepkör alatt a keresztény népművészet és vallásos népszokások kapcsán igen gyakran emlegetjük Betlehem nevét.

A római jászolkápolna

Nem eléggé közismert, hogy Rómában a S. Maria Maggiore-bazilikában a VI—VII. században, a világon elsőként itt alakítottak ki egy olyan kápolnát, amelyben elhelyeztek egy jászolt, és körülötte felállították a karácsonyra emlékeztető személyek és állatok szobrát. Meglepő, hogy ez a szép kezdeményezés csak évszázadok múltán kezdett elterjedni és szokásossá válni.

Misztériumjátékok és pásztorjáték

A betlehem hódító útján áttörés a XI. században következett be, amikor a szerzetesi monostorokban, püspöki székesegyházakban, előkelő városi templomokban és a kolostori iskolákban misztériumjátékok, majd pásztorjátékok keretében, ízes nyelven, szép megfogalmazással mondták el a szereplők (Mária, József, angyal, pásztorok, narrátor) a karácsony történetét és üzenetét.

Szent Ferenc barlangistállója

A XIII. században Assisi Szent Ferenc, a nagy rendalapító egy igen merész ötlettel lepte meg a rendtársait és a jámbor híveket. 1223 karácsonyára az itáliai Greccio város közeli barlangjában egy János nevű barátja a testvérek és néhány pásztor segítségével alkalmassá tették a barlangot, kitakarították, olyanná lett, mint az eredeti betlehemi barlangistálló. Meghintették szalmával, elhe-

lyezték benne a jászolt és azokat az állatokat (tehén, ökör, szamár, bárány), amelyek a karácsonyra emlékeztetnek bennünket. Szent Ferenc kezdeményezése igen gyorsan kezdett elterjedni Itáliában, majd Európában, de nem a barlangistálló, vagy a szabadtéri betlehem formájában, hanem templomban és kápolnában vált általánossá.

A templomi betlehem-oltár

A székesegyházakban és bazilikákban az egyik kápolnában helyezték el a betlehemet, mely a karácsonyi ünnepkör alatt a hívek legkedvesebb imádságos helye lett. A kisebb templomokban az egyik mellékoltáron vagy a szentélyben állították föl a betlehemet. Ez a szép keresztény népművészeti szokás ma is közszeretnek örvend. A II. vatikáni zsinat után több helyen a szembemiséző oltár előtt helyezik el a betlehemet.

A betlehemezés

A templomi misztériumjáték elterjedése után szokássá vált, hogy a felnőtt emberek, legények, gyermekek egy hordozható kis betlehemmel járták a városok és falvak utcáit, bekopogtak a családok házába, ahol prózai szöveg és szép ének keretében adták elő a karácsony történetét. Hála Istennek, ez a szép szokás, a betlehemezés napjainkban is élő hagyomány a híveink körében, és szervesen hozzátartozik a karácsony várásához.

Házánkban a betlehemezésnek egy kedves változata is meghonosodott: a bábtáncoltató betlehemezés, amikor az egyik szereplő a betlehemben elhelyezett bábfigurák mozgatásával igyekezett felidézni, népi humorral átszőve a szenteste áhítatát és szent valóságát.

Családi betlehemek

Hála Istennek, a templomi betlehem felállítása mellett, kezdett meghonosodni és szokássá válni a híveink otthonában elhelyezett betlehem. Nagyon sok helyen, városokban és falvakban, kis szobrocskákkal ékesített betlehemet, vagy kihajtható, de nagyon szép papír betlehemet helyeznek el napjainkban is a karácsonyfa közelében.

Szabadtéri betlehemek

1990, a rendszerváltozás után a betlehem felállítása — Assisi Szent Ferencet követve — megjelent a városainkban és falvainkban egyaránt. Hála és köszönet a szép hagyományt őrző és áldozatos munkát vállaló lelkes híveinknek, hogy a templomba nem járó embereket is emlékeztesse a településen felállított betlehem őket a szent karácsonyra, az Úr Jézus áldott születésnapjára.

Marics József

VENDÉG A HÁZNÁL, ÖRÖM A HÁZNÁL

„Ne feledkeztek meg a vendégszeretetről, hisz ilyen módon némelyek tudtuk nélkül angyalokat láttak vendégül” (Zsid 13,2) — olvashatjuk a Szentírásban. Mi magyarok szeretünk azal büszkélkedni, hogy vendégszerető nép vagyunk, bár ez így manapság már maradéktalanul tiszta lelkiismerettel nem jelenthető ki.

Emlékszem, gyermekkoromban nálunk hagyományosan évente két igazán nagy családi vendégség volt, amikor az egész család összegyűlt nagyanyámnál. Az egyik Sarlós Boldogasszony ünnepe, a híres kiskanizsai búcsú, a másik pedig minden-szentek napjának előestéje. Nagyanyám híresen jó szakács volt, mindig megadta a módját. Finomabbnál finomabb ételek, sütemények kerültek asztalára, a felnőttek és mi gyerekek pedig élveztük, hogy végre együtt lehettünk, közösen meglátogattuk a búcsúi rendezvényeket, illetve együtt mentünk ki — kizárólag sötétedés után — a temetőbe gyertyát gyújtani. Nagyanyámnál egyébként mindig volt a szekrényben sütemény, likőr, kávé. Ha váratlan vendég jött, akkor sem jött a mama zavarba.

De nem csak nagyanyámnál voltak nevezetes vendégségek. Szüleim szinte heti rendszerességgel mentek vendégségbe rokonokhoz, barátokhoz, vagy éppen hozzánk jöttek vendégek majd minden hét végén. Ez természetes volt, mint ahogy az is, hogy ilyenkor a háziasszony mindig készült valami harapnivalóval. Ezek a vendégségek jelentették a kapcsolatot a rokonaink és ismerőseink között. Akkoriban még nem volt mobiltelefon, videobeszélgetés, viszont fontos volt a tényleges együttlét. Úgy tartottuk, „vendég a háznál, öröm a háznál”. Nem jelentett problémát a váratlan vendég nálunk sem. Általában szívesen láttuk azt is, aki bejelentés nélkül érkezett, és bebocsátást kért. Az én szüleim ezt odáig fejlesztették, hogy időnként kedves ismeretlenek is nálunk tölthettek egy-egy estét, sőt sokszor az éjszakát is. Így ismerkedtünk meg egy, az ak-

kori NDK-ból érkezett családdal, akik közös barátinkhoz jöttek vendégségbe. Ám valahogy nekik épp nem volt alkalmas az érkezésük. Így szüleimet kérték meg, hogy fogadják be néhány éjszakára a német házaspárt. Kis lakásunk volt, de sok jó ember kis helyen is elfér. Volt aki a zongora alatt matracon aludt, vagy két összetolt fotelben. Ebből az alkalmi szállásból egy életre szóló, meleg barátság született.

A vendégség jó alkalom arra, hogy mélyebben megismerjünk másokat. Beengedjük őket otthonunkba, megosztjuk velük gondolatainkat, tulajdonképpen megmutatjuk önmagunkat nekik. Előtte napokig készülődünk, felkészítjük otthonunkat és önmagunkat is a látogatásra. Ha vendég érkezik, az mindig egy kicsit ünnep is, ünneplőbe öltöztetjük testünket, lelkünket.

A vendégség nemcsak a vendég testi táplálását jelenti, hanem lelki táplálékot is jelent mindnyájunknak. Ilyenkor jut idő arra, hogy egymás életéről, gondolatairól, érzéseiről érdeklődjünk és mi is beszámolhatunk életünk eseményeiről. Manapság bizony gyakran fordul egy egy ilyen beszélgetés panaszkodásba. Régen ez nem volt divat. Ám szükség van mások tapasztalataira, tudására, ami segítségünkre lehet bajainkban is. A vendéglátás tehát nem pusztán szórakozás, esetleg jó cselekedet, de formálja világlátásunkat, életmódunkat, érzelmvilágunkat is.

Sokszor látjuk az evangéliumokban Jézust is vendégként, és vendéglátóként is. Vendéglátóként találkozunk vele, amikor Keresztelő János két tanítványa megkérdezi tőle. „Mester, hol laksz?” Ő így válaszol: „Gyertek, és meglátjátok.” Ők pedig aznap nála maradtak (Jn 1,38-39). Vagy a csodálatos kenyérszaporítás történetében. Legfőképp pedig az utolsó vacsorán, amikor a kenyeret és a bort saját testeként és véreként adja tanítványainak (Mt 14,12-25).

Vendégként betér Péter házába, és meggyógyítja Péter anyósát. A kánai

menyegző, vagy Zakeus története is szemléletes példa erre. Talán elsősor legtöbbünknek Mária és Márta története jut eszünkbe, ha Jézusra, mint vendégre gondolunk. „Útjukon bementek egy faluba. Egy Márta nevű asszony befogadta házába. Ennek volt egy húga Mária. Ez odaült az Úr lábához, és hallgatta a szavait, Márta meg sürgött forgott, végezte a háziasszonyi teendőket” (Lk 10,38-40). Ez a szentírási részlet karácsony táján minden háziasszony épülésére szolgálhatna. Hiszen Jézus épp arra hívta fel a zsörtölődő Márta figyelmét, hogy a vendéglátásnál, a vendég kiszolgálásánál fontosabb a „szavainak hallgatása”.

Karácsonyra készülődünk. Szerencsére ez a szokás még nem veszett ki életünkéből. Karácsonykor vendégeket várunk, és vendégségbe megyünk. Mi háziasszonyok ilyenkor erőnkön felül igyekszünk mindennek és mindenkinek megfelelni, hogy minden tökéletes legyen, semminek sem szabad hibázni. Ezért van az, hogy a karácsonyi vacsora időnként nem meleg szeretetben, egymásra figyelésben, boldog együttlétben, Jézus születésének örvendezve, hanem fáradtan, feszültségben telik. Fontos hát, hogy gondosan ügyeljünk arra, mindig csak annyit vállaljunk, annyi időt fordítsunk a vendéglátás előkészületeire, sütésre, főzésre, lakásunk csinosítására, hogy jusson mellette idő saját magunkra, és azt is vendégül lássuk, aki legszebb kincseit adta nekünk, és otthonában, az egész teremtet világban látott vendégül bennünket!

Kosztolányi Dezső gyönyörű szavaival:

„Bizony, ma már, hogy izmaim lazúlnak, / úgy érzem én, barátom, hogy a porban, / hol lelkek és göröngyök közt botoltam, / mégis csak egy nagy, ismeretlen úrnak / vendége voltam.”

Ezzel a gondolattal kívánok áldott, békés, szeretetteljes karácsonyi vendégséget minden kedves olvasónknak!

Kökényes Julianna
szerkesztő

A MAGYAR IRODALOM HALHATATLANJA

Emlékezés Pilinszky János költőre születésének 100. évfordulóján

100 éve, 1921. november 27-én Budapesten látta meg a napvilágot Pilinszky János költő, újságíró, lapszerkesztő, a magyar irodalom halhatatlan poétája, a keresztény gondolkör és tanítás hiteles tolmácsolója. Polgári családból származott. A szülői házból hozta magával a meghatározó: szellemi, lelki, vallásos életszemléletet, melyhez erősen társult az értékek megbecsülése, a tökéletes nyitottság a világ dolgaira, de a túlzott érzékenység és az erőteljes útkeresés is.

Az egykori piarista diák az érettségi után jogi tanulmányokat folytatott, majd az olasz irodalommal és művészettörténettel foglalkozott, de már ekkor világossá vált előtte, hogy az igazi hivatása az irodalom és a költészet világában fog kiteljesedni.

1942–1944-ig az *Élet* c. folyóirat munkatársa lett. A lapnál eltöltött pár év alatt végleg elkötelezte magát az irodalom szolgálata és művelése mellett. 1944–1945-ig Németországban a légvédelmi tűzreknél katonáskodott. A háború igazságtalansága és kegyetlensége, a borzalmak átélése élete végéig elkísérte. Az elszenvedett fájdalmakra való emlékezés számos versének és művének a forrása lett.

Pilinszkyt joggal nevezhetjük a fájdalmak és a szenvedések költőjének, mert ezektől az érzésektől nem tudott, és nem is akart megszabadulni. Ezek az átélt borzalmak is hozzájárultak, hogy gazdag és széles irodalmi munkássága halhatatlanná tették a költőt.

A Nyugat negyedik nemzedékéhez tartozó költő a háború után nagy feltűnést keltett a megjelent verseivel. A jövő nagy ígéretét látták benne a kritikusok és az olvasók egyaránt. Termékeny íróvá, költővé vált. Az *Új Hold* (1946–1947) c. folyóirat munkatársaként 1946-ban jelentette meg a *Trapéz és Korlát* c. első verseskötetét, mely meghozta számára az irodalmi sikert és az igen értékes

Baumgarten díjat. Pilinszky János, a természetet és világot szerető érzékeny lélek, nagyon szeretett utazni, közben művelődni, tanulni, a külföldi kortársakkal jóízűen beszélgetni és rácsodálkozni az országok, népek és nemzetek értékeire és szépségeire.

A II. világháború utáni események, a kommunista államhatalom kiteljesedése nem jó szemmel nézte a hívő és másként gondolkodó embereket, főleg a művészek és költők életét. A költő 1949–1956-ig az államhatalom előtt a tiltott kategóriába tartozott. 1947-től 1950-ig a *Vigília* folyóiratnál tevékenykedett. 1950 és 1956 között a Szépirodalmi és a Magvető Kiadó munkatársa volt, de az asztalfiókban összegyűlt verseit ők sem adhatták ki. 1957-től haláláig az *Új Ember* katolikus folyóirat szerkesztőségi munkatársaként aktívan és példásan tevékenykedett.

Pilinszky Jánost az államhatalom és a hivatalos szellemi, irodalmi világ az 1950-es évek végén kezdték újból elfogadni, értékelni, és engedték nyilvánosan publikálni. Igen jelentős és termékeny költő volt. Sorra jelentek meg a híressé vált kötetei: *Aranymadár* c. meséi (1957), *Harmadnapra* (1959), *Rekviem* (1964), *Nagyvárosi ikonok* (1970), *Szálkák* (1972), *Végkifejlet* (1974), *Tér és forma* (1975), *Kráter* (1976).

Végre a hatalom is elismerte Pilinszky János költői tehetségét és művészi gazdagságát, amikor 1971-ben József Attila-díjjal, 1980-ban pedig Kossuth-díjjal tüntették ki. A nagyvilág is megnyílt előtte. Számos országban tartott költői estet, előadásokat vagy díszvendégként ünnepelték. Személyisége után, a verseit is megismerték a fordítások révén szerte Európában.

Érdekes és közszeretnek örvendő művészlélek volt. A sajátos, lírai tenorhangja, a művészien cigarettázó, kiváló társalgó, a fanyar humorú

mester, a bölcs és elvont filozofikus gondolkodó népszerű sztár lett a hazai és külföldi irodalombarátok körében. Amikor végre úszott a boldogságban, költői és írói életére drámai- és tragikusan hatott Erika nővére 1955 decemberében elkövetett öngyilkossága.

Életének utolsó éveit ismét az utazások és az előadások töltötték ki. Egyik külföldi útja során ismerkedett meg Ingrid Fichoux költővel, akivel 1980 áprilisában házasságot kötött. A beteljesült egyéni boldogság sajnos nem sokáig tartott, mert 1980. május 27-én Budapesten, életének 60. évében váratlanul elhunyt.

Pilinszky János nagy és zseniális költő, akit nem lehet a lágy, lírai, könnyen érthető halhatatlanok közé sorolni. Az élet drámaiságát, az emberi sokrétegűségét, a bűn és erény útját, a gyűlölet és szeretet jelenlétét, a szenvedés tisztító erejét, a hit természetfölötti világát, a kegyelem misztikumát és az Isten rejtett és metafizikai útkeresését fogalmazta meg műveiben. A verseit olvasva, nem kérhetjük számon tőle a klaszikus versformákat, a gyönyörű rímeket, vagy a fontos szótagszámokat. Verseinek alaktani megjelenítése is sajátos és egyéni.

A *Harmadnapon* c. versével — mely még a hagyományos versformát követi — emlékezzünk a nagy magyar költőre, aki hazánk és egyházunk hűséges fiaként példaképünk lehet a hazaszeretet és a vallásos életünk, hitünk megvallása terén.

*És felzúgnak a hamuszín egek,
hajnal fele a ravensbrüki fák.
És megérzik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.*

*Mert megölhették hitvány zsarnokok
és megszűnhetett dobogni szíve —
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit Tertia Die.*

Marics József

KÖRKÉRDÉS

Sokszor megkérnek bennünket, hogy imádkozzunk valakiért. Most arra kerestük a választ, hogy megkérdezett testvéreink szoktak-e imádkozni másokért, hogyan, és mit jelent ez számukra.

Saffer Szilvia Eszter tanítónő

Az ima része az életemnek! Az ima nem más számomra, mint egy valóságos cselekedet, mellyel kapcsolatba kerülök a jó Istennel, egy Isten felé irányuló könyörgés, közbenjárás, vagy hálaadás. Az ima többször és több formában is jelen van az életemben.

A napjaimat imával kezdem, és imádságos beszélgetéssel zárom. Ilyenkor elsősorban családomért, magamért, ismerőseimért, kedves és kevésbé szimpatikus emberekért is imádkozom. Bevallom, hogy nem sok kötött imát ismerek. A *Miatyánk*, az *Üdvözlégy Mária*, az esti ima, amit még drága, szeretett nagymamámtól tanultam, ezek alkotják igazából a repertoáromat. Kedvemre a kötetlen beszélgetés szolgál. Beszélgetés a Teremtővel. Beszélgetés a Mesterrel. Az ilyesfajta ima örömet, megnyugvást, megbékélést, elfogadást jelent számomra.

A beszélgetések közepette olyan érzések kerítenek hatalmukba, amelyek által értelmet nyernek a napjaim, a tetteim örömet okoznak számomra és mások számára is. Mert hiszem, hogy a jó Isten vezetésével teszem, amit teszek. Ő irányítja tetteimet, cselekedeteimet! Ő ad irányítást! A vele való kommunikáció szebbé teszi a napjaimat! Előfordul, hogy nem mindig mondom ki hangosan a gondolataimat neki. Hiszem, hogy szavak nélkül is megért! Ha csak gondola-

taimban fogalmazom meg a hétköznapi történéseit, ő akkor is segít, kijavít, nyeseget, magyaráz, megmagyaráz dolgokat számomra, mint egy kisgyereknek. S én hálából pedig énekelek neki, énekelek róla, amivel úgy gondolom, kétszeresen is imádkozom.

Fontos az ima kedves testvérek! Imádkozzatok minden nap, és tegyetek szebbé napjaitokat ezáltal, de ne feledjétek, hogy az ima nagyon fontos, viszont a tetteink azok, amik meghatároznak bennünket! Ezért tegyünk minél több jót embertársainkkal! Csak ez a megoldás! Tettek nélkül a hitünk nem igazi! Tenni, tenni, tenni kell, még nem késő!

Maresch Dániel filmforgalmazó, ügyvezető

Shoktam-e imádkozni másokért?

Igen, rendszeresen imádkozom másokért. Leggyakrabban a szeretteimért, családtagjaimért: házastársaimért, gyermekeimért. Általában is kérem számukra Isten áldását és ajándékait, de ha bármelyikük gondokkal, nehézségekkel küzd, akkor külön is kérem az Atya segítségét.

Az élő hozzátartozókon kívül elhunyt édesapámért és nagyszüleimért is imádkozom. Jézus szent nevében kérem az Atyát, hogy bocsássa meg bűneiket és adja meg nekik az üdvösséget, a mennyország kegyelmét.

Fontosnak tartom, hogy elhunyt családtagjainkért, őseinkért is gyakorta imádkozzunk, ez a legtöbb, amit tehetünk értük.

Egyházközségünkért és papjainkért is mondok imádságot. Ha látom, hogy valamelyik hívő testvérünk, vagy bármely más ismerősöm bajban van, igyekszem imákkal is segíteni, és kérni számukra az Ursten kegyelmét.

A rózsafüzér-imádságot is gyakran felajánlom másokért, konkrét személyek vagy közösségek testi-lelki boldogulásáért.

Számomra ismeretlen személyekért is mondok imát, amikor internetes felületeken valaki imát kér magáért vagy hozzátartozójáért, barátjáért. A közösségi oldalakon, katolikus csoportokban gyakran kérnek imát olyan testvéreink, akiket személyesen nem is ismerünk. Úgy érzem, ilyenkor meg kell állnunk, és imádkoznunk kell, mert kötelességünk segíteni szenvedő embertársainknak.

Kecskés Jánosné nyugdíjas

Az imádkozásról és a rózsafüzér olvasásról Szűz Mária szelíd ölelése, szeretete jut eszembe. Ha a Szentolvasót imádkozzuk — az öröndetes olvasótól a dicsőségesig — Mária Krisztussal eltöltött életét imádkozzuk. A fogantatástól a Szent Szűz mennybéli megkoronázásáig. A rózsafüzér-imádkozás útmutatás valamennyiünk életében. Édesanyám jut eszembe, aki esténként tanította nekünk a Szentolvasót akkor is, amikor idegen helyre kellett költöznünk az 50-es években, idegen emberek közé. Ám mindenhol élnek Máriák, akik tele vannak szeretettel, alázattal szenvedéseik, meghurcoltatásuk ellenére. Ha imádkozunk akkor megtaláljuk egymást.

Advent a várakozás, elcsendesedés ideje. Várjuk Megváltónk születését, pedig ismerjük elrendeltetett sorsát. Mi édesanyák, nagymamák, akik imádkozunk, akik szeretjük Istent, valamennyien végigjárjuk ezt az utat, a keresztyén családok útját, ami olykor nehéz, máskor gyönyörű. Végtelen, de Istenhez vezető. Októberben

(Folytatás a 6. oldalon.)

KÖRKÉRDÉS

(Folytatás az 5. oldalról.)

Medjugorjébe zarándokoltunk. Amíg felértünk a Jelenések hegyére, végig esett az eső. Hol csúszott a kő, hol

élesen metszett. Másnap a Krizevac-ra kapaszkodtunk. Minél magasabbra értünk, testünk egyre fáradtabb lett, de lelkünk egyre könnyebb. Végig imádkozva gyalogoltunk fel. Várt bennünket Mária. Pedig a hegyek csalók. Őszi színes bundába burkolózva csalogatják magukhoz az embert, de ha közelebről megnézed, csúszós, éles köveket látsz tövises, szúrós bokrok között. Ám ha felérsz, szellő simogat. Máriához értél. Mária ölelésében érzed magad, ugyanúgy, mint a kisdéd Jézus. „Hiszen ember értünk lettél, kicsi Jézus, drága testvér.” Áldott várakozás.

Igen, szoktam másokért is imádkozni. Természetesen a legtöbbször a családtagjaimért imádkozom, és a betegekért, idősekért. Sajnos sok elhagyott, megkeseredett öreg ember van, akikért imádkozni kell.

Hiszem és érzem, hogy Isten meghallgatja az imáimat, tudom, hogy ő figyel bennünket, mindannyiunkat, csak mi nem mindig vesszük észre.

Bedő Sándor nyugdíjas

Szívem első gondolata hozzád száll fel Istenem... Egyes szám első személyben imádkozom reggelente. Főleg mióta nem az óra riasztó csenge-

tésére ébredek és kelek. Mi van a többi imádsággal? *Mi Atyánk...* talán leggyakrabban ismerjük és leggyakrabban imádkozzuk. Igen „mi”. Ebben már benne van, hogy másokért és sokakért. Imádkozom magam egyedül is, munka megkezdése előtt, egy fájlte- tés, szüretelés, aratás stb. előtt, hogy legyen jó termés. Ez az imádság másokért és mindnyájunkért való.

Jólesik imádkoznom külön családtagjaimért, egészségükért, munkában vagy tanulásban sikerükért. Legszebb az imádság, ha közösen tesszük, mert a mondás szerint egységben az erő. Egy rózsafüzér tized előtti felajánlásokor megható, amikor egy társunk könnyekkel küzdve kéri a Jóistent, segítse hozzátartozója gyógyulását. Nemcsak az egységben, hanem a szeretetben rejlik az erő. Szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Szép parancsolat, ehhez kell, hogy az ember önmagát szeresse, mert csak úgy tud szeretni másokat.

Ki a legközelebbi felebarát? A legközelebbi felebarát az, akivel mindennapi bűját, baját, minden dolgát megosztja az ember. Mindennap imádkozom őérte és ővele. A szeretet mindig legyőz. Az imádság erejében bízva Istenhez fordulok közösségünk egészségéért és boldogulásukért.

Nem feledkezem meg más teremtményekről sem. Az állatok, madarak és sok más teremtmény is velünk

élnek. Valószínű, nekik is van lelkük, Assisi Szent Ferenc tudott velük beszélgetni. A megmaradásukért imádkozom, mivel ha eltűnnének, nekünk embereknek is a véget jelentené. Ám hogy mikor következik be a vég, azt csak a Jóisten tudja. Utoljára, de nem utolsósorban a halottakért és az ő feltámadásukért imádkozom.

Reviczky Gyula

MIATYÁNK

— részlet —

Urunk, atyánk, az ég lakója;
A csillagoknak alkotója,
Ki fenntartod mindenütt a rendet;
Dicsőség a te nagy nevednek!

Az igazak, jók, a kik élnek,
Mindenha csak benned remélnek.
Te vagy az ő buzgó imájok:
Óh, jöjjön el a te országod!

Erős vagy, jó vagy, bölcs, igaz vagy;
Belátásod mindent igazgat.
Adsz örömet, csapást, kegyelmet:
A te akaratod legyen meg!

Panasz sosem jön ajakunkra;
Cak te ne hagyj soha magunkra.
S ki élni engedsz, add nekünk meg
Ma s mindennap a kenyerünket.

S ha bűntől (hisz' gyöngék vagyunk mi!)
Nem bírunk néha szabadulni;
ár a fenyítés téged illet:
Bocsásd meg a mi vétkeinket!

S mivel gyöngék vagyunk a jóra:
Legyen hát vétkeink adója,
Hogy a midőn felebarátunk
Bánt, neki szívből megbocsátunk.

Száz fájdalomnak, száz veszélynek
Vakon megy itt a test s a lélek.
De mi fogjuk kerülni mindet,
Csak meg ne kísértés soha minket.

Miatyánk! büntess, hogyha kell, de
Taníts imára, türelemre.
S ki örök, égi dicsben állsz fenn:
Óh, ments meg a gonosztul.

Ámen!

„BIZTOS VAGYOK ABBAN, HOGY ISTEN NEM FÁRADT EL”

Böjte Csaba testvér a világvégéről (is)

Nagyszerű interjút készített Madocsai Bea a Kossuth Rádió Tanúim lesztek című műsorában Böjte Csaba ferenccs szerzetessel, aki nagy örömünkre még mindig tud új és megszívlelendő gondolatokat mondani!

Gyermekként karácsonyra mindig könyvet kaptam, ez kisgyerekként még egy kicsit csalódás volt, mert a játéknak talán jobban örvendtem volna. Ám édesanyám következetesen könyvet ajándékozott, amit a téli szünet alatt mindig el is olvastam. Ez pedig nagyon-nagyon hozzájárult ahhoz, hogy olyanná váltam amilyen most vagyok: az olvasás megtermékenyíti az ember gondolkodását és fantáziáját! Az ember

például fejleszti a memóriát is. Nagyon szeretném, hogy amikor a gyerekek kikerülnek a házainkból, akkor ne csak szép ruháik legyenek, hanem könyvtárak is.

Nagyon pesszimista világ kezdett eluralkodni körülöttünk, a klímatastiztrófától kezdve minden szempontból attól félünk, hogy a világvége itt van a nyakunkon. Én biztos vagyok abban, hogy a Mennyei Atyánk, aki ezt a Föld nevű „projektet” négy és fél milliárd évvel ezelőtt elindította, nem fáradt el, vannak neki ötletei, és tovább is fogja vinni ezt a világot.

Ha Jézus nem hitt volna az emberiségben és abban, hogy képes bennünket megtanítani a szeretet paran-

feje kicsit olyan, mint egy veteményeskert, ha azzal nem foglalkozunk, akkor csak dudva és gaz nő, és ekkor már saját „magunkba betérni” is unalmas lesz.

Mindenkit arra tudok biztatni, hogy ajándékozzon könyvet: olyan sok szép gyermek- és ifjúsági mű van, rakjuk tele a gyermekeink környezetét szebbnél szebbekkel! Biztos, hogy előbb-utóbb be fog indulni az a gondolkodás, kíváncsiság, amely

csára, akkor nem jött volna közénk. Maga az a tény, hogy Ő megtestesült, emberré lett, és „body guardok” nélkül közénk jött, azt jelenti, hogy bízik bennünk, szeret minket, és hisz a mi jövőnkben. Ha Isten hisz az emberiség jövőjében, akkor mi miért ne tennék?

Adj a Isten, hogy nemzetünk karácsonyfája alatt ez a Krisztusi bizalom és hit ott legyen!

KARÁCSONYI HIMNUSZ

**COELO RORES
PLUUNT FLORES...**

Ismeretlen középkori szerző műve

Égi kertek permeteltek
Mámorító harmatot.
Mind a mennyek daltól zengnek,
Ujjongnak az angyalok.

Köszöntések, szántók, rétek,
Kik most kizöldelltek,
Fürge csorgó s ti mosolygó
Nagy hegyek, a Kisdedet.

Sírva nézi, úgy becézi
Egyszülöttét Mária,
Néz ragyogva, mosolyogva
Szűz Anyjára szent Fia.

Jön a pásztor barikástól:
Jézus szentebb aklot ad.
A Fiúnak sípot fúnak
S énekelnek eklogát.

Még a néma ócska széna,
Még a jászol is nevet,
Úgy karolja, úgy apolja
A megváltó Kisdedet.

Ottan állván, édes álmán
Jó barmok virrasztanak,
Ráhajolnak, udvarolnak
És fel-felsóhajtanak.

A kis házra havat rázva
Rárohannak a szelek.
Jaj puhácska kis babácska
Testecskéje didereg!

Édesanyja rácsavarja
Durva pólyarongyait,
Avval ójja Alkotója
Ázó-fázó tagjait.

Lelkem vágya: Krisztus ágya
Szívem immár hadd legyen,
Testem szalma, jászol alma
S istállója kebelem

Könyvajánló:

ROD DREHER: SZENT BENEDEK VÁLASZÚTJÁN

Túlélési terv keresztényeknek egy kereszténység utáni világban

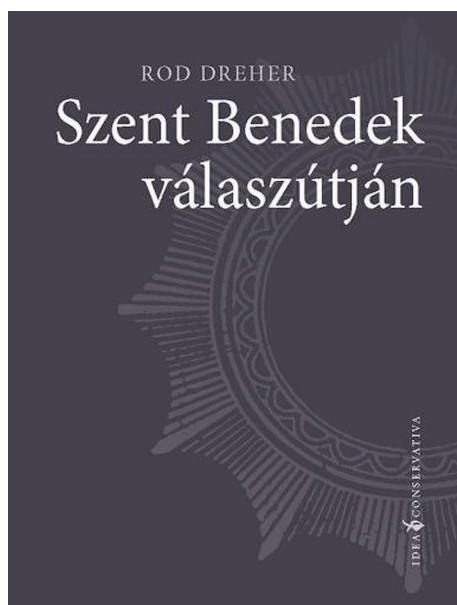
Kicsit módosítva Batsányi János költő szavait: „Vigyázz a szemetek Párisra vessétek!” — kijelenthetjük, hogy manapság számunkra is fontosak az USA-ból kiinduló, majd onnan terjedő kulturális, társadalmi változások. Gondoljunk csak az LMBTQ, és a gender kifejezésekre, a Black Lives Matter mozgalom történetére.

Az amerikai író, Rod Dreher magyarul 2021-ben megjelent könyvében sorra veszi az amerikai keresztényeket (katolikus, protestáns, ortodox) egyaránt sújtó kedvezőtlen változásokat. Ezek után — figyelemmel az amerikai társadalmi körülményekre —, megoldást ajánl: Nursiai Szent Benedek példáját, az általa alapított szerzetesrend (bencések) tevékenységét, illetve szabályzatuk, a *Regula* előírásait.

Más gondolkodókkal együtt a nevezett szerző véleménye szerint korszánkunk hasonlít a hanyatló Római Birodalom korához. Néhány ismertetőjellel erre vonatkozóan: a hagyományos erkölcsi, családi értékek elvesztése, tömeges elfordulás a keresztény egyházak tanításától. A szerző szerint a modernitás végpontja az önálló, szabadon választó egyén, aki csakis önmagában találja meg a dolgok értelmét. A kedvezőtlen változások miatt manapság az USA-ban a keresztények rögtön célkeresztbe kerülnek, mihelyt kiállnak hitük következményeiért, különösen szexuális kérdésekben.

Konkrét kérdések: lelkiismereti okból megtagadhatja-e egy hívő keresztény virágárus, hogy azonos neműek esküvőjére a megrendelés szerinti virágdíszítést készítsen? Két (férfi, nő) születés nem létezik, vagy ennél több? Mennyiben illeti meg a hívőket is a lelkiismereti, illetve a véleménynyilvánítás szabadsága? Ezekben a nehéz időkben jusson eszünkbe bátorításként a közismert mustármag példázata!

A könyv címében említett Szent Benedek Kr. u. 480 körül született Itáliában, Nursia városában. Európa védőszentje, aki a római civilizáció összeomlására, illetve a keleti gót királyság létrejöttére egy szerzetesrend megalapításával válaszolt. A szerze-

tesek a világtól elkülönülve, kolostorokban éltek, imádkoztak és dolgoztak (ora et labora). A barbár környezetben őrizték a kultúrát, a keresztény hitet, földművelésre, mesterségekre tanították a környékbeliakat. Fogadták a kolostor vendégeit, a zarándokokat.

A nevezett által alkotott szerzetesi szabályzat, a *Regula* a maga 73 fejezetre osztott tartalmával megszervezte a szerzetesi közösség életét, a napi rendet, az imádságok rendjét, a munkavégzést. A *Regula* azóta is (1500 év óta) élő szabályzat a bencéseknél és több más szerzetesrendnél. Rod Dreher ezt a *Regulát* mintegy kézikönyvnek tekinti, amely a keresztények számára a közelgő nehéz időkben segít megszervezni a hívő közösségeket, segíti szellemi, spirituális túlélésüket. Emellett nagyon fontos a hiteles keresztény intézmények megerősítése, továbbá a hívők és az intézményeik közötti hálózatok, kapcsolatok fenntartása, erősítése.

A könyv szerzője a hívők életében nagyon fontosnak tartja az elmélyült imádságot. A munkavégzésnek Istent kell szolgálnia. A Dreher által vázolt kedvezőtlen amerikai forgatókönyv szerint arra is fel kell készülniük a hívőknek, hogy hitük fenntartása érdekében bizonyos foglalkozásokról le kell mondaniuk (szerinte ez az aszkézis gyakorlása lenne).

A keresztény szellemiségű iskolai oktatás, az egyetemi lelkésziségek megerősítését javasolja a szerző. Álláspontja szerint a kereszténység az egyre inkább keresztényellenes társadalmi, üzleti életből tudatosan kivonulva, a hitüket komolyan gyakorló közösségekben képes túlélni a közelgő nehéz időszakot. Arra keresi a választ, hogy miként valósíthatjuk meg új módon a régi, örök értékeket.

A könyv elolvasását azért tartom hasznosnak, mert bennünket is előre felkészít az itt élő keresztényekre váró kedvezőtlen változásokra. Készüljünk arra, hogy élő és hiteles keresztény közösségeinkben éljük meg és adjuk tovább hitünket!

Végezetül egy szép és optimista mondás a könyvből: „A hagyomány nem a hamvak imáadását, hanem a tűz megőrzését jelenti.”

Őrizzük a tüzet!

Solyvár Mátyás

Ady Endre

TEVELED AZ ISTEN

Az Istenhez gyöngé szódat emeled:
Teveled lesz akkor az Isten.

Elvesztetted szegény, kóbor magadat:
Ha szabad: segítsen az Isten.

Perc-barátok kedve már elköltözött:
Bűk között itt lesz tán az Isten.

E szép élet nem sok örömet hozott:
Gondozott azonban az Isten.

Az Istenhez gyöngé szódat emeled:
Teveled lesz akkor az Isten.

MIT ÉNEKLÜNK A SZENTMISÉBEN?

— folytatás —

Előző számunkban a gyülekezőéneket, az introitust, a kyriét, a gloriát, a graduálét és az alleluját néztük meg, most pedig lássuk a szentmise további énekeit!

Traktus: szólóének, melyet egy külön szolista adott elő. A traktust nagyböjtben (és/vagy gyászmisében) énekeljük az alleluja helyett. A legősibb énekek közé tartozik, a zsidó istentiszteleti liturgia egyik öröksége, melyet speciális dallama jelez. Ez tipikusan egy melizmatikus gregorián műfaj, gazdagon díszített recitálás, az előadása inkább már művészet. Az egyszerűbb dallamot az *Éneklő Egyház* énekeskönyvben találjuk, melyet a 8. gregorián tónusra éneklünk olyan képpen, hogy az utolsó versben az utolsó szótagot elhajlítjuk. Lásd: *ÉE* 437. Díszebb, eredeti dallamokat pedig a *Graduale Hungaricum* is tartalmaz a régi, esztergomi rítus kincseiből, magyarul. A II. vatikáni zsinat után evangélium előtti versként jelent meg, melyet a zsoltárokhoz hasonlóan a *Lekcionáriumban* megadott szöveggel és tónuson éneklünk.

Sequentia: az alleluja jubilusára írt szöveg, a mise egyetlen strófikus-gregorián éneke. Eredetileg az alleluját követő, a liturgikus ünnep tartalmát biblikusan és dogmatikailag kifejtő verses ének. Ma közvetlenül az alleluja előtt énekeljük. A szövegek írása Notker Balbulushoz köthető, de más források bizánci eredetet feltételeznek, mely szerint már Notker előtt is létezhetett a mozarab liturgiában. Mindenesetre Notker 9. századi darabjait tartjuk a legősibbeknek. A szekvenciákat prózának is nevezték. A szekvencia elnevezés a dallamuk szerkezetéből fakad: 1a, 1b, 2a, 2b (azonos dallam, más szöveg) stb. Az utolsó dallam általában egyedi és nem ismételt. A középkorban rengeteg szekvenciát írtak, melyből a tridenti zsinat ötöt tartott meg. A II. vatikáni zsinat határozata alapján jelenleg kötelező (húsvét és pünkösöd

napján), a többi a saját ünnepén énekelhető (lásd: *ÉE* 1478. old.). A szekvenciáknak egyszerűbb népi énekdallamai is vannak, pl. a *Hozsanna* 65., 97., 107., 237. számú énekei.

Credo: a mise egyik állandó része. A nicea-konstantinápolyi zsinat (325–381) által megfogalmazott ősi hitvallás, melyet a homília (szentbeszéd) után éneklünk (vagy mondunk). Ha az apostoli hitvallást imádkozzuk, azt mindig mondjuk. A hiszekegy vasárnapokon és főünnepeken mindig elhangzik. Éneklése történhet váltakozva is, két félkar felállásban (*RMÁR*, 68. pont). Hazánkban elterjedt dallama Szigeti Kilián *Missa Hungarica* ordináriumából való. A zsinati dekrétum alapján semmilyen más énekkel, szöveggel nem helyettesíthető.

Offertórium: az áldozati adományok összegyűjtése és előkészítése alatt elhangzó ének. Eredetileg antifonális zsoltározás kapcsolódott hozzá, ma alkalmas, jóváhagyott népénekekkel helyettesíthető (pl. felajánlási énekek) a zsinat szent zenéről hozott egyik határozata alapján. A *Graduale Hungaricum* visszahozta az offertoriumok ősi, zsoltáros előadási mintáját. A felajánlás nagyobb ünnepi szentmiseken körmenettel is történhet. Az offertórium, ha ünnepélyesebb szertartással történik (füstölés, körmenet), akkor a zsoltárok vagy offertórium-parafrázis után orgonaszó vagy alkalmas, egyházi kórusmű is elhangozhat még.

Sanctus: a prefáció után elhangzó ének, a kerubok és szeráfok dicsérő éneke Izajás próféta nyomán, mely a legősibb ordinárium-tétel, a források szerint a 4. századtól már énekeltek. Szövege szentírási szöveg, két helyről származik (Iz 6,3 és Mt 21,9). A sanctust — mivel a mise egyik állandó részét képezi — nem lehet tartalmilag különböző, más énekkel helyettesíteni. Ezt az éneket a mennyei seregekkel, a megdicsőült egyház tagjai

val együtt énekeljük, melyre a prefáció szavai hívják fel a figyelmünket („...és velük együtt vég nélkül zengjük”), ezért a mise állandó részei közül a Sanctus a legmagasztosabb tétel, amelyet a zeneszerzők is mindig ünnepélyes, dúr hangnemekben komponálnak.

Agnus Dei: a kenyértörés szertartása alatti ének. Keresztelő Szent János megszólítása, szerepel a Glóriában is (Jn 1,29). A liturgiába Sergius pápa vezette be a 7. században. Váltakozó ének a pap (vagy előénekes) és a nép között. Jellemzően háromszor ismétlődik, az utolsó invokációt az „adj nekünk békét” szavakkal fejezzük be, illetve gyászmisében az „adj neki(k) örök nyugodalmat” szavakkal. Kevesen tudják, hogy a *Misekönyv* szerint egészen addig ismétlődhet (akár 5-ször, 6-szor is) az agnus dei első invokációja, amíg a kenyértörés tart (*RMÁR*, 83. pont), s csak akkor énekeljük, hogy „adj nekünk békét” vagy „adj neki(k) örök nyugodalmat”, ha a kenyértörés befejeződött. Az Agnus Dei állandó tétel, a szabályok szerint tehát más énekkel nem helyettesíthető.

Communio: az áldozás szertartása alatt elhangzó gregorián ének, melyel az Oltáriszentséget dicsőítjük. A mise egyik változó része. Az introitussal együtt ez a két ének adja meg a szentmise keretét, ezért ez a második legfontosabb ének, a szövege rögzítve van a *Misekönyvben*. A 4. századtól énekeljük. Eredetileg responsoriális, majd később antifonális zsoltározással adták elő. Dallamai az introitus dallamainál általában rövidebbek. Szövegük az introitushoz hasonlóan szentírási helyekből és a zsoltárokból való. Az áldozási éneket akkor kezdjük, amikor a pap magához veszi az Oltáriszentséget, és addig tart, amíg a híveket áldoztatják (*RMÁR*, 86. pont). Ha sok áldozó van és nem elég csak a communiót énekelni, akkor további népénekek

(Folytatás a 10. oldalon.)

MIT ÉNEKLÜNK A SZENTMISÉBEN?

(Folytatás a 9. oldalról.)

vagy alkalmas kórusmű, előadási darab vehetők. A II. vatikáni zsinat határozata alapján, ha szükséges, a communio helyettesíthető alkalmas és jóváhagyást nyert szentségi énekkel is (*Hozsanna, Éneklő Egyház*).

Kivonulási ének: általában népének, de kórusmű, vagy orgonadarab is lehet. A kivonulási éneket a *Misekönyv* konkrétan nem szabályozza, hanem az általános érvényű előírás vonatkozik rá, vagyis, hogy az adott ünnepnek, ünnepkörnek kell megfelelnie a záróéneknek is!

Bízom benne, hogy ennek a terjedelmes írásnak sikerült kicsit közelebb hoznia a kedves olvasókat a szentmise énekes részeihez, és azáltal, hogy megismertük az egyes énekek sajátosságait, történetét, azok ősi voltát, még inkább kedvet kapunk hozzá, hogy a szentmisén aktívan részt vegyünk az éneklésben is, hisz „aki énekel, kétszeresen imádkozik”.

Rövidítések: *RMÁR* – Római Misekönyv Általános Rendelkezései, *ÉE* – Éneklő Egyház Népénektár.

Domján József
kántor

Vasárnap hozzánk is megérkezett Szent Miklós püspök

Októberben a rózsafüzér hónapjában a város több helyszínén rózsafüzért imádkoztunk

A vasárnap 11 órakor kezdődő szentmiséken közreműködik a templom újonnan alakult zsolnárténekes csoportja

ELMÉLKEDÉS SZENT JÓZSEF HITÉRŐL

Mennyei Atyánk! Kérjük, adj kegyelmet, hogy a mai elmélkedésben megismerjük, hogyan teljesítette Szent József Isten akaratát, és magunk is az ő példáját kövessük!

Máté evangéliuma 2. fejezet (13-15) mindannyiunk okulására megörökítette az angyali álmot a jegyeségről, Jézus születését, az egyiptomi menekülést, a betlehemi gyermekmészárlást, a visszatérést Egyiptomból, amikor Mária és József sok szenvedés után Názáretben telepedtek le.

XI. Kelemen pápa 1700 évvel később gyönyörű zsolozsmát költött Szent Józsefről:

*„Égnek ékessége, nekünk reménység
S biztonság, József, s a világnak oszlop,
Jóságosan vedd, amikor dicsérünk
Boldog örömmel.*

*Téged választott a világ vetője
A szemérmes szűz jegyesül és hogy
Atyjaként szolgálj az Igét s az üdvnek
Utát egyengess.*

*Istálló almán te az Üdvözítőt,
Akinék zengték jövetét a Látók,
Szemléled s földet megalázva, boldog
Szívvel imádog.*”

A Szentírás tényszerűen igazolja, miért választotta az Úr Józsefet. Hiszen, ha belegondolunk, helyezhette volna Jézust „arany bölcso” gazdag szülőkhöz, minden kényelembe.

Azonban az Úr méltó jegyest választott Máriának és méltó nevelőatyát Jézusnak. Kétkezi munkásembert választott, mert felfigyelt József szüzi tisztaságára, igaz életére, szerénységére és a hitben való alázatosságára.

József igaz ember volt, szemében első volt az Isten akarat, és nem önös vágyai. A Szent Család fejéül szüzi férfiú kellett, aki soha nem vágyik a bűnök útjára lépni, hiszen az anya is bűn nélküli, szeplőtelen, és a gyermek sorsa az isteni sors.

Alázatosnak és szerénynek kellett lennie, mert a család fényes csillagai Mária és Jézus mellett vállalnia kellett a háttérben maradást.

Vajon a férjek, az édesapák közül hányan vállalnák fel a mai időkben

ezeket a tulajdonságokat, ezt a háttérszerepet?

Imádsággal kérjük Isten kegyelmét, hogy minél több legyen a méltó és igaz hitves, olyan, amilyen Szent József volt.

Milyen volt Szent József, az apa, amikor a gyermek Jézus nem volt mellette? Nyugtalan, aggódó, amikor az ünnep után Jeruzsálemben szem elől tévesztették. Minden jó apa nyugtalanul keresi gyermekét a parkban, ha nincs mellette. Hol lehetsz

fiam, mi van veled, jaj, csak megtaláljalak! Ha felnő a gyermek, távol van: Jaj, fiam, semmi hír felőled, mi van veled? S ennek így kell lennie! Az apának vigyáznia kell a fiára, és a fiú tartson apjával szeretetben! A mai apának is meg kell tennie mindent jobban-rosszban a gyermekeiért, akár fiúk, akár leányok legyenek! XI. Kelemen pápát idézve:

„Véded és ápolod a megszületett Urat, megjáród vele a távol Egyiptomot. Elvesztvén, kutatod s templom ölen leled, sírván is meg örömmel is. Igen, sírva is, meg örömmel is kell magunkhoz ölelni gyermekeinket. Nem szabad eltávolodnunk Jézustól, mert akkor elveszítjük őt is, de magunkat is. A helyek, ahol kereshetjük őt, a Szentírás, az oltáriszentség, és az egyházi közösség szeretete. Imádkozunk, hogy mindnyájan megtaláljuk Jézust, és ő legyen velünk. Ez földi életünk legnagyobb öröme és boldogsága. József is, mint minden ember ifjúkorában nyugodt életre és meleg otthonra vágyott, de nem az

álmod választotta, nem a kellemes dolgokat, hanem önmegtagadással, engedelmesen, azonnal és alázattal, az Isten parancsára megtette, amit az Úr kért tőle.

József elvállalta az áldozatos életet, a hite segítette ki a nehézségek közül, a problémákat erős hittel oldotta meg. Kétkezi munkájából származó jövedelméből kenyeret adott családjának, de lelki táplálékkal is ellátta családját az Ószövetség olvasásával péntek esténként a shabbatra várva. Ünnepeken nem dolgozott, Salamon király templomaiba járt, áldozatot mutatott be, az ősi törvények szerint imádkozott és énekelt, pedig tudta, hogy ő a Messiás nevelőapja. Ám az Isten így akarta, s ez volt József számára a legnagyobb parancs. Igen, csupa nagybetűvel a HIT volt számára a legfelső parancs, s a legfontosabb Isten szeretete.

Nemcsak abban az időben, ma is küzdünk egyéni problémáinkkal. Gondolkozunk, hogyan lehetne megoldani, van-e orvosság a bajokra? Hol szerzünk munkát? Súlyos kérdés. A sportoló mivel kínlódik? Győzők-e? Elérem-e ezt vagy azt a célt? Általában azt szoktuk válaszolni: minden játszma fejben dől el. Jó, a tudás hatalom, de kell hozzá Isten, a Szentlélek segítsége és a HIT, mint Szent József hite. Az ilyen ember mindegyik a világon tiszteletet érdemel 2000 év távlatából is.

Halála helyszínéről megoszlanak a vélemények, egyesek szerint Názáretben, mások szerint Isztambulban hunyt el. Jézust fölnevelte, szakmát adott a kezébe. A gyerekek kirepülnek, el kell engednünk őket. József Törökországba ment munkát keresni, ahol hitéért ott is szentként tisztelték. Díszes sírkertje Isztambulban felkereshető. Hitét soha nem tagadta meg.

XI. kelemen pápa Szent József zsolozsmájából idézem az utolsó sort:

*„Szentháromságnak örökös dicséret,
Aki tégedet fölemelt magához,
Adjon éretted minekünk is boldog
Égi jutalmat!”*

Dr. Farkas Ágota

A SZENTMISÉK RENDJE

December 24., péntek, szenteste

16 óra — Alsóvárosi templom
20 óra — Palin
22 óra — Alsóvárosi templom (szabadtéri)

December 25., szombat, Urunk születése, karácsony

8 óra — Palin
9.30 óra — Alsóvárosi templom
11 óra — Alsóvárosi templom (szabadtéri)
16.30 óra — Palin
18 óra — Alsóvárosi templom

December 26., vasárnap, a Szent Család: Jézus, Mária és József

8 óra — Palin
9.30 óra — Alsóvárosi templom
11 óra — Alsóvárosi templom (szabadtéri)
18 óra — Alsóvárosi templom

December 27—30-áig nem lesznek szentmisék.

December 31., péntek, karácsony nyolcada alatti VII. nap

14 óra — Palin
16 óra — Alsóvárosi templom

Január 1., szombat, Szűz Mária, Isten Anyja

8 óra — Palin
9.30 óra — Alsóvárosi templom
11 óra — Alsóvárosi templom (szabadtéri)
18 óra — Alsóvárosi templom

Január 2., vasárnap, karácsony utáni II. vasárnap

8 óra — Palin
9.30 óra — Alsóvárosi templom
11 óra — Alsóvárosi templom (szabadtéri)
18 óra — Alsóvárosi templom

FÉRFIAK KÖZÖS IMÁJA

**2021. december 19-én,
vasárnap az Alsóvárosi templomban**

16.30 Bevezető tanítás
17.00 Szentségimádás, alatta szentgyónási lehetőség
18.00 Szentmise
19.00 Agapé a plébánián (Ady Endre u. 15.)

Várjuk szeretettel a testvéreket.
Templomainkban kötelező a kézfertőtlenítés és a védőmaszk használata.

December 11-én és 18-án,
szombati napokon

a 18 órakor kezdődő
LADIK — lelki adventi imák
karácsonyra — elnevezésű
programjainkra is várjuk
testvéreinket
a plébániatemplomba.

ELÉRHETŐ- SÉGEINK

Az iroda nyitva tartása:
hétfőn, kedden és szerdán 9—11;
csütörtökön 14—17 óráig.

Cím: Nagykanizsa, Ady E. u. 15.
Telefon — csak nyitvatartási időben:
(93) 787-965

E-mail:

iroda@sztentjosefplebania.hu

Facebook:

<https://www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/>

Csorba Tamás plébános
elérhetőségei:

E-mail:

plebanos@sztentjosefplebania.hu

Telefon: (93) 783-671 (csak
sürgős esetben — pl. súlyos beteg
hívó ellátása szentségekkel, vagy
temetéssel kapcsolatos ügyintézés
az iroda rendkívüli zárva tartása
esetén)

Templomaink címe:

Szent József Plébániatemplom:
Nagykanizsa, Zárda utca 1/a
Nagyboldogasszony filiális kápolna:
Nagykanizsa-Palin, Alkotmány út 87/a

**Lapunk megjelenését
Nagykanizsa Megyei Jogú Város
Önkormányzata támogatja**

Alsóvárosi
HARANGSZÓ

Kiadja:
Szent József Plébánia, Nagykanizsa
www.szentjosefplebania.hu
www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/

Felelős kiadó:
Csorba Tamás plébános

Szerkesztő:
Dr. Kökényes Julianna

Az újságot írták:
Csorba Tamás, Domján József,
dr. Farkas Ágota, Kökényes Julianna,
Marics József, Solymár Máttyás

A fényképeket készítették:
Bálint Pál, Göndics Jánosné

Tördelőszerkesztő:
Lengyák András

*Kedves olvasóinknak
kegyelmeteljes,
áldott karácsonyt,
és boldog, békés,
sikerekben gazdag
új esztendőt kívánunk!*

